

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 26.7.2013.
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EU) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih
odluka u građanskim i trgovačkim stvarima**

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

1.1. Opći kontekst

Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (dalje u tekstu: „Uredba Bruxelles I.”) utvrđuju se pravila o međunarodnoj nadležnosti sudova država članica i pravila o sprječavanju paralelnih postupaka pred sudovima raznih država članica. Utvrđuju se i pravila o priznavanju i izvršenju sudskih odluka koje su donijeli nacionalni sudovi u državama članicama. Među ostalim, pokriveni su postupci u području prava intelektualnog vlasništva, uključujući patente. Dana 12. prosinca 2012. donesena je Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima¹ (dalje u tekstu: „Uredba Bruxelles I. (preinaka)”) kojom je preinačena Uredba (EZ) br. 44/2001. Uredba (EU) br. 1215/2012 počinje se primjenjivati 10. siječnja 2015.

U prosincu 2012. postignut je sporazum o takozvanom „patentnom paketu”, – zakonodavnoj inicijativi koja uključuje dvije uredbe² (dalje u tekstu: „uredbe o jedinstvenom patentu”) i međunarodni Sporazum (dalje u tekstu: „Sporazum o jedinstvenom sudu za patente” ili „Sporazum o UPC-u”) u kojem su postavljeni temelji za stvaranje jedinstvene patentne zaštite u Europskoj uniji.

Uredbe o jedinstvenom patentu donesene su u okviru pojačane suradnje između 25 država članica (sve države članice osim Italije i Španjolske). Sporazum o jedinstvenom sudu za patente većina je država članica potpisala 19. veljače 2013. Kada se uredbe počnu primjenjivati bit će moguće steći europski patent jedinstvenog učinka, – zakonskog prava kojim se osigurava ujednačena zaštita izuma u 25 država članica – na jednom mjestu, čime će se osigurati troškovne prednosti i smanjiti administrativni teret.

Člankom 89. stavkom 1. Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente predviđeno je da Sporazum ne može stupiti na snagu prije stupanja na snagu izmjena Uredbe Bruxelles I. (preinaka) kojima se uređuje odnos između obaju instrumenata. Cilj je tih izmjena dvostruk. Kao prvo cilj je tih izmjena osigurati usklađenost između Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente i Uredbe Bruxelles I. (preinaka), a kao drugo riješiti specifično pitanje pravila nadležnosti u odnosu na tuženike iz država koje nisu članice Europske unije.

Tri su države članice ugovornice Ugovora od 31. ožujka 1965. o uspostavi i statutu Suda Beneluksa 15. listopada 2012. potpisale Protokol o izmjeni tog Ugovora. Sud Beneluksa zajednički je sud za Belgiju, Luksemburg i Nizozemsku kojemu je zadatak osigurati ujednačenu primjenu zajedničkih pravila država članica Beneluksa o raznim pitanjima, poput intelektualnog vlasništva (posebice određenih vrsta prava koja se odnose na žigove, modele i dizajne). Do sada je zadatak Suda Beneluksa bio uglavnom odlučivanje o prethodnim pitanjima u vezi s tumačenjem tih pravila. U okviru Protokola iz 2012. omogućeno je međutim da se prošire ovlasti Suda Beneluksa kako bi se obuhvatile nadležnosti u posebnim pitanjima koja spadaju u područje primjene Uredbe Bruxelles I. Ta se mogućnost može ostvariti revizijom posebnih sporazuma između država članica Beneluksa o specifičnim

¹ SL L 351, 20. 12. 2012., str. 1.

² Uredba (EU) br. 1257/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o primjeni pojačane suradnje u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite, SL L X; Uredba Vijeća (EU) br. 1260/2012 o primjeni pojačane suradnje u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite u pogledu primjenljivih aranžmana prevođenja, SL L

pitanjima, kojom će se nadležnost na učinkovit način prenijeti sa nacionalnih sudova na Sud Beneluksa. Stoga se Protokolom uz Ugovor Beneluksa zahtjeva, kao i Sporazumom o jedinstvenom sudu za patente, izmjena Uredbe Bruxelles I. (preinaka) kako bi se najprije osigurala usklađenost između revidiranog Ugovora i Uredbe Bruxelles I. (preinaka), a zatim riješilo pitanje nepostojanja zajedničkih pravila o nadležnosti u odnosu na tuženike iz država koje nisu članice Europske unije.

1.2. Razlozi za prijedlog i njegovi ciljevi

Prijedlogu je cilj prvenstveno omogućiti stupanje na snagu Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente. Prema članku 89. stavku 1. Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente stupanje na snagu Sporazuma uvjetovano je izmjenom Uredbe (EZ) br. 1215/2012. Osim toga cilj je prijedloga osigurati usklađenost Sporazuma s Uredbom Bruxelles I. i Protokolom uz Ugovor iz Beneluksa iz 1965.

Jedinstveni sud za patente bit će zajednički sud za određene države članice te će se na njega primjenjivati iste obveze iz zakonodavstva Unije koje se primjenjuju na sve nacionalne sudove. Jedinstveni sud za patente imat će isključivu nadležnost i time zamijeniti nacionalne sudove u pitanjima uređenima Sporazumom o jedinstvenom sudu za patente. Sporazumom o jedinstvenom sudu za patente uređena je unutarnja podjela nadležnosti raznih odjela Jedinstvenog suda za patente i izvršenje sudskih odluka Jedinstvenog suda za patente u državama članicama ugovornicama. Sud je Beneluksa također zajednički sud određenih država članica koji će biti nadležan za pitanja koja odrede dotične države članice ugovornice.

Kako bi se osigurala kombinirana i usklađena primjena navedenog Sporazuma, Protokola i Uredbe Bruxelles I. (preinaka) potrebno je riješiti sljedeća pitanja u Uredbi Bruxelles I. (preinaka):

1. u tekstu Uredbe pojasniti da su Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa „sudovi” u smislu Uredbe Bruxelles I.;
2. pojasniti primjenu pravila o nadležnosti za Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa u odnosu na tuženike s domicilom u državama članicama. Uspostaviti ujednačena pravila o međunarodnoj nadležnosti u odnosu na tuženike iz trećih država u postupcima koji se protiv tih tuženika vode pred Jedinstvenim sudom za patente i Sudom Beneluksa u situacijama u kojima takva pravila nisu predviđena Uredbom Bruxelles I., već se upućuje na nacionalno pravo;
3. definirati primjenu pravila o litispendenciji i povezanim postupcima u vezi s Jedinstvenim sudom za patente i Sudom Beneluksa, s jedne strane, i nacionalnim sudovima država članica koje nisu ugovorne stranke odgovarajućih međunarodnih sporazuma, s druge strane. Potrebno je odrediti i primjenu tih pravila tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 83. stavka 1. Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente; i
4. pojasniti primjenu pravila o priznavanju i izvršenju u odnosima između država članica koje jesu i država članica koje nisu ugovorne stranke odgovarajućih međunarodnih sporazuma.

Detaljna obrazloženja pitanja koje treba riješiti navedena su u točki 3. u nastavku („Pravni elementi prijedloga”).

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I OCJENE UTJECAJA

Prije njegova donošenja patentni je paket bio predmet opsežnog savjetovanja. U okviru tog savjetovanja iskazana je široka podrška ne samo stvaranju jedinstvenog patenta već i uspostavljanju jedinstvenog režima nadležnosti. Ovim se prijedlogom omogućuje stupanje na snagu Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente, kako je predviđeno njegovim člankom 89. stavkom 1. Budući da se u Protokolu o izmjeni Ugovora o Sudu Beneluksa iz 1965. postavljaju jednaka pitanja kao u Sporazumu o jedinstvenom sudu za patente, obje bi izmjene trebalo provesti istovremeno. U vezi s pravilima o nadležnosti u odnosu na tuženike iz trećih država, to je pitanje opsežno ocijenjeno u Komisijinoj ocjeni utjecaja priloženoj uz zakonodavni prijedlog o izmjeni Uredbe (EZ) br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (dalje u tekstu: „Bruxelles I.”)³. Ta se ocjena odnosila na usklađivanje nadležnosti u odnosu na tuženike iz trećih država općenito, a njezini su zaključci još i važniji za ograničeno usklađivanje predviđeno ovim prijedlogom.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

Predložene su izmjene Uredbe Bruxelles I. (preinaka) sljedeće:

- odredbe koje se odnose na odnos između Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente i Protokola uz Ugovor iz Beneluksa iz 1965., s jedne strane, i Uredbe Bruxelles I., s druge strane;
- odredbe kojima se dopunjuju pravila o jedinstvenoj nadležnosti u vezi s tuženicima iz trećih država u građanskim i trgovačkim sporovima pokrenutim pred Jedinstvenim sudom za patente i Sudom Beneluksa u predmetima obuhvaćenima Sporazumom o jedinstvenom sudu za patente i Protokolom uz Ugovor iz Beneluksa iz 1965.

Te su izmjene navedene u četiri nove odredbe, članak 71.a do članka 71.d Uredbe Bruxelles I.

3.1. Izričito uključivanje Jedinstvenog suda za patente i Suda Beneluksa kao „sudova” u smislu Uredbe Bruxelles I. (preinaka)

Kao rezultat unutarnje podjele nadležnosti unutar Jedinstvenog suda za patente tuženik može biti pozvan pred odjel koji se ne nalazi u državi članici suda koji je određen pravilima Uredbe Bruxelles I. Primjerice, nizozemski tuženik koji očekuje da će biti tužen u mjestu njegova domicila u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe Bruxelles I. (preinaka) može biti pozvan pred nadležni središnji, regionalni ili lokalni odjel koji se može nalaziti u Francuskoj, Njemačkoj ili Ujedinjenoj Kraljevini (ili bilo kojoj drugoj državi članici, ovisno o tome gdje će se uspostaviti regionalni ili lokalni odjeli). To je važno i kada tuženik ima domicil ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije ugovorna stranka Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente (npr. nositelj licencije s domicilom u Španjolskoj morao je izvršiti obvezu iz ugovora o licenciji u Nizozemskoj, a postupak je pokrenut pred njemačkim središnjim odjelom umjesto u Nizozemskoj, prema mjestu izvršenja obveze). Isto tako, kao rezultat prijenosa nadležnosti na Sud Beneluksa, tuženik, uključujući one iz države članice koja nije ugovorna stranka, može biti pozvan pred odjel koji se ne nalazi u državi članici suda koji je određen pravilima Uredbe Bruxelles I. Premda se člankom 71. Uredbe Bruxelles I. priznaju postojeće konvencije o posebnim pitanjima, nove se konvencije ne dopuštaju. Stoga je potrebno pojasniti da Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa treba smatrati sudovima

³ SEC(2010) 1547 završna verzija od 14.12.2010.

države članice u smislu Uredbe Bruxelles I. te time osigurati da se Uredba primjenjuje na te sudove u cijelosti.

U Uredbi Bruxelles I. (preinaka) nije definiran izraz „sud”. Ograničava se na navođenje određenih tijela obuhvaćenih izrazom „sud” u članku 3. u svrhu primjene Uredbe Bruxelles I. Međutim, u uvodnoj izjavi 11. pojašnjeno je da se izraz „sud” treba tumačiti na način da uključuje sudove koji su zajednički za više država članica. U uvodnoj izjavi 11. izričito se upućuje na Sud Beneluksa kada ostvaruje nadležnost u stvarima koje spadaju u područje primjene Uredbe Bruxelles I. U uvodnoj izjavi 11. pojašnjeno je da se odluke koje ti zajednički sudovi donose trebaju priznavati i izvršavati u skladu s Uredbom Bruxelles I. Ipak, uvodna izjava nije po svojoj prirodi obvezujuća te se njome ne može, u dostatnom stupnju pravne sigurnosti, osigurati usklađenost odgovarajućih međunarodnih sporazuma s Uredbom Bruxelles I. (preinaka), a posebno njezinim člankom 71. Potrebna je stoga konkretna zakonodavna izmjena. Tom se izmjenom prati pristup primijenjen za mađarske javne bilježnike i švedske službe za izvršenje iz članka 3. Uredbe. U izraz „sud” u Uredbi izričito se uključuje Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa. Radi bolje razumljivosti sve su potrebne izmjene u vezi sa Sporazumom o jedinstvenom sudu za patente i Ugovorom o Sudu Beneluksa navedene u četiri nove odredbe (novi članci 71.a do 71.d).

Pojašnjivanjem da se Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa trebaju smatrati „sudovima” u smislu Uredbe Bruxelles I. (preinaka) osigurat će se da se unutarnja nadležnost tih sudova utvrdi Uredbom Bruxelles I. Posebno će se osigurati da tuženici koji očekuju da će biti tuženi u određenoj državi članici u skladu s pravilima Uredbe Bruxelles I. mogu biti suđeni bilo pred odjelom Jedinstvenog suda za patente bilo pred Sudom Beneluksa u nekoj drugoj državi članici u odnosu na onu u kojoj se nalaze nacionalni sudovi određeni na temelju Uredbe Bruxelles I. Radi pravne sigurnosti i predvidivosti za tuženike potrebno je izmjenu mjesne nadležnosti jasno navesti u tekstu Uredbe Bruxelles I.

3.2. Primjena pravila o nadležnosti u vezi s Jedinstvenim sudom za patente i Sudom Beneluksa, s jedne strane, i nacionalnim sudovima država članica koje nisu ugovorne stranke Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente ili Protokola uz Ugovor iz Beneluksa iz 1965., s druge strane

Kao bi se postigla potpuna transparentnost kombinirane i usklađene primjene odgovarajućih međunarodnih sporazuma i Uredbe Bruxelles I. (preinaka), u potonjoj se treba utvrditi način na koji se pravila o nadležnosti iz Uredbe Bruxelles I. (preinaka) primjenjuju na Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa, na jednak način kao što je to utvrđeno u članku 71. Uredbe Bruxelles I. (preinaka) za druge međunarodne konvencije u pogledu posebnih pitanja. Slična pojašnjenja navedena su primjerice u člancima 64. i 67. Luganske konvencije iz 2007. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima.

Novim se pravilom u članku 71.b stoga propisuje da će Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa biti nadležni kadgod bi na temelju pravila Uredbe Bruxelles I. nadležan bio nacionalni sud jedne od odgovarajućih država članica ugovornica. S druge strane, Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa neće biti nadležni kada nijedan nacionalni sud države članice ugovornice nije nadležan u skladu s Uredbom Bruxelles I. (npr. kada su u skladu s Uredbom Bruxelles I. nadležni sudovi države članice koja nije ugovorna stranka).

3.3. Upotunjavanje pravila o nadležnosti u odnosu na tuženike iz trećih država

U članku 31. Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente utvrđeno je da se međunarodna nadležnost Jedinstvenog suda za patente utvrđuje u skladu s Uredbom (EU) br. 1215/2012 ili, ako je primjenjivo, na temelju Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (Luganska konvencija). Međutim, ako se

Uredbom Bruxelles I. (preinaka) i Luganskom konvencijom iz 2007. odredi nadležnost na temelju nacionalnog prava (vidi članak 6. te Uredbe i članak 4. Luganske konvencije), nije utvrđeno koja se pravila trebaju primjenjivati pri određivanju nadležnosti sudova koji su zajednički za više država članica, poput Jedinственог суда за патенте и Суда Бенелукса. Osim toga, upućivanje na jedno ili drugo nacionalno pravo za razne odjele Jedinственог суда за патенте prouzročilo bi nejednak pristup pravdi u jedinstvenom sustavu nadležnosti koji ne bi mogao biti utemeljen na nijednom objektivnom razlogu.

Sličnim se problemom bavilo u postojećoj Uredbi o žigovima (Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice) i Uredbi o dizajnu (Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 o dizajnu Zajednice), koje sadržavaju cjeloviti skup jedinstvenih pravila o nadležnosti u odnosu na tuženike iz trećih država.

Potrebno je stoga upotrijebiti pravila o nadležnosti Uredbe Bruxelles I. (preinaka) u vezi s pitanjima koja će biti u nadležnosti Jedinственог суда за патенте и Суда Бенелукса u odnosu na tuženike s domicilom u državama koje nisu članice Europske unije. Jedinствена pravila o nadležnosti u određenim situacijama već postoje (npr. isključiva nadležnost u pogledu registracije i valjanosti patenata, sporazumi o nadležnosti), ali ne postoje u drugim slučajevima (npr. postupci zbog povrede patenta, ugovori o licenci ako ne postoji nadležni sud).

Novim se prijedlogom u članku 71.b stavku 2. stoga proširuju pravila o nadležnosti iz Uredbe na sporove u koje su uključeni tuženici iz trećih država s domicilom u trećim državama. Nadalje, osigurana je nadležnost Jedinственог суда за патенте и Суда Бенелукса за издавање привremenih mjera, uključujući mjere osiguranja, čak i kada su sudovi trećih država stvarno nadležni. Proširenje će se primjenjivati ne dovodeći u pitanje Sporazum iz 2005. između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kojim je već uređen položaj danskih tuženika, ni Lugansku konvenciju iz 2007. o istom predmetu, kojom je već uređen položaj švicarskih, norveških i islandskih tuženika.

Kao rezultat tog proširenja, pristup Jedinственом суду за патенте и Суду Бенелукса osigurat će se u slučajevima u kojima tuženik nema domicil u državi članici EU-a, jednako kao što je takav pristup osiguran u situacijama u kojima tuženik ima domicil u državi članici EU-a. Osim toga, taj je pristup osiguran neovisno o tome u kojoj se instanci ili odjelu unutar Jedinственог суда за патенте vodi postupak.

Nadalje, novim se prijedlogom u članku 71.b stavku 3. utvrđuje dodatno pravilo o nadležnosti za sporove u koje su uključeni tuženici s domicilom izvan EU-a. Prijedlogom se predviđa da tuženik iz treće države može biti tužen u mjestu gdje se nalazi njegova pokretna imovina pod uvjetom da njezina vrijednost nije beznačajna u usporedbi s vrijednošću zahtjeva te da je spor u dovoljnoj mjeri povezan s državom članicom u kojoj se vodi postupak. Nadležnost prema mjestu gdje se imovina nalazi kompenzira činjenicu da se tuženik ne nalazi u Uniji. To pravilo trenutačno postoji u mnogim državama članicama, a njegova je prednost osigurati da se sudska odluka može izvršiti u državi u kojoj je izdana. To pravilo bolje predstavlja opću filozofiju Uredbe Bruxelles I. (preinaka) od drugih pravila o supsidijarnoj nadležnosti, poput onih iz gore navedenih uredbi o žigu i dizajnu kojima se omogućuje pokretanje postupka protiv tuženika iz treće države, posebice, pred sudovima države članice u kojoj tužitelj ima domicil (*forum actoris*). Pravilom nadležnosti na temelju imovine može se osigurati da Jedinствени суд за патенте и Суд Бенелукса budu nadležni u slučajevima u kojima se pravilima o proširenoj nadležnosti iz Uredbe ne utvrđuje nadležnost te u slučajevima u kojima je takva nadležnost primjerena. Na primjer, u odnosu na Jedinствени суд за патенте, nadležnošću na

temelju imovine osiguralo bi se da bi taj sud bio nadležan za turskog tuženika koji je izvršio povredu europskog patenta koji obuhvaća nekoliko država članica i Tursku.

3.4. Primjena pravila o litispendenciji i povezanim postupcima u vezi s Jedinostvenim sudom za patente i Sudom Beneluksa, s jedne strane, i nacionalnim sudovima država članica koje nisu ugovorne stranke Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente ili Protokola uz Ugovor iz Beneluksa iz 1965., s druge strane

Novim pravilom u članku 71.c nadalje se utvrđuje da se pravila o litispendenciji i povezanim postupcima iz Uredbe Bruxelles I. (preinaka) primjenjuju između Jedinostvenog suda za patente ili Suda Beneluksa, s jedne strane, i sudova država članica koje nisu ugovorne stranke, s druge strane. Naposljetku, u tom se članku utvrđuje i da se pravila Uredbe Bruxelles I. (preinaka) primjenjuju kada se, tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 83. stavka 1. Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente, postupci pokreću pred Jedinostvenim sudom za patente, s jedne strane, i pred nacionalnim sudovima država članica ugovornica tog Sporazuma, s druge strane.

3.5. Primjena pravila o priznavanju i izvršenju u odnosima između država članica koje su ratificirale Sporazum o jedinstvenom sudu za patente i država članica koje nisu ratificirale Sporazum o jedinstvenom sudu za patente

Kao bi se postigla potpuna transparentnost kombinirane i usklađene primjene odgovarajućih međunarodnih sporazuma i Uredbe Bruxelles I. (preinaka), u potonjoj se treba utvrditi način na koji će se pravila o priznavanju i izvršenju iz Uredbe Bruxelles I. (preinaka) primjenjivati u odnosima između država članica ugovornica odgovarajućih međunarodnih sporazuma i država članica koje nisu ugovorne stranke tih sporazuma. Slične odredbe sadržane su u članku 71. Uredbe Bruxelles I. (preinaka) u pogledu drugih međunarodnih konvencija o posebnim pitanjima te u člancima 64. i 67. Luganske konvencije iz 2007. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima.

U novom članku 71.d uređuje se stoga priznavanje i izvršenje odluka Jedinostvenog suda za patente i Suda Beneluksa u državama članicama koje nisu ugovorne stranke odgovarajućih međunarodnih sporazuma te priznavanje i izvršenje sudskih odluka donesenih u državama članicama koje nisu ugovorne stranke tih sporazuma u pitanjima uređenima tim sporazumima, a koje se moraju priznati i provesti u državama članicama ugovornicama međunarodnih sporazuma.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o izmjeni Uredbe (EU) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 67. stavak 4. i članak 81. stavak 2. točke (a), (c) i (e),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁴,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Dana 19. veljače 2013. određene države članice potpisale su Sporazum o jedinstvenom sudu za patente. U tom je Sporazumu utvrđeno da on neće stupiti na snagu prije prvog dana četvrtog mjeseca nakon stupanja na snagu izmjena Uredbe (EU) br. 1215/2012 u vezi s odnosima s tim Sporazumom.
- (2) Dana 15. listopada 2012. tri su države članice ugovornice Ugovora od 31. ožujka 1965. o uspostavi i statutu Suda Beneluksa potpisale Protokol o izmjeni tog Ugovora, omogućavajući da se Sudu Beneluksa dodijele određene nadležnosti u odnosu na posebna pitanja koja spadaju u područje primjene Uredbe (EU) br. 1215/2012.
- (3) Potrebno je urediti odnos između navedenih međunarodnih sporazuma i Uredbe (EU) br. 1215/2012.
- (4) Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa trebaju se smatrati sudovima u smislu ove Uredbe kako bi se osigurala pravna sigurnost i predvidivost za tuženike koji mogu biti tuženi pred tim sudovima u državi članici, koja nije država članica određena pravilima ove Uredbe.
- (5) Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa trebaju moći ostvariti nadležnost u odnosu na tuženike koji nemaju domicil u državi članici. U pogledu pitanja koja spadaju u nadležnost Jedinstvenog suda za patente i Suda Beneluksa pravila ove Uredbe trebaju se stoga primjenjivati na tuženike s domicilom u državama koje nisu članice Europske unije. Postojećim pravilima o nadležnosti zajamčena je uska veza između postupaka na koje se ova Uredba primjenjuje i teritorija država članica, čime se opravdava njihovo proširenje na tuženike bez obzira na njihov domicil. Osim toga, ovom Uredbom trebaju se odrediti slučajevi u kojima Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa mogu ostvariti supsidijarnu nadležnost.

⁴

SL C, , str. .

- (6) Pravila ove Uredbe u vezi s litispendencijom i povezanim postupcima, kojima je cilj spriječiti paralelne postupke i proturječne odluke, trebaju se primjenjivati u postupcima pred sudovima država članica u kojima se primjenjuju navedeni međunarodni sporazumi i pred sudovima država članica u kojima se ti sporazumi ne primjenjuju.
- (7) Pravila ove Uredbe u vezi s litispendencijom i povezanim postupcima trebaju se isto tako primjenjivati ako se tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 83. stavka 1. Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente postupci u vezi s određenim vrstama sporova koji se odnose na europski patent, kako je utvrđeno tom odredbom, pokreću pred Jedinstvenim sudom za patente, s jedne strane, i nacionalnim sudom države članice ugovornice Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente, s druge strane.
- (8) Odluke koje donosi Jedinstveni sud za patente ili Sud Beneluksa trebaju se priznati i izvršiti u državama članicama koje nisu ugovorne stranke odgovarajućih međunarodnih sporazuma u skladu s ovom Uredbom.
- (9) Odluke koje donose sudovi država članica koje nisu ugovorne stranke odgovarajućih međunarodnih sporazuma trebaju se nastaviti priznavati i izvršavati u ostalim državama članicama u skladu s ovom Uredbom.
- (10) Ova se Uredba treba početi primjenjivati istovremeno s Uredbom (EU) br. 1215/2012 kako bi se omogućilo primjereno stupanje na snagu Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente i učinkovit prijenos nadležnosti na Sud Beneluksa.
- (11) Uredbu (EU) br. 1215/2012 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,
- DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

- (1) U Uredbi (EU) br. 1215/2012 na kraju uvodne izjave 14. dodaje se sljedeća nova rečenica:

„Pravila o jedinstvenoj nadležnosti također se trebaju primjenjivati bez obzira na domicil tuženika u slučajevima u kojima sudovi koji su zajednički za više država članica ostvaruju nadležnost u pitanjima koja spadaju u područje primjene ove Uredbe.”

- (2) U Uredbi (EU) br. 1215/2012 umeću se članci 71.a, 71.b, 71.c i 71.d:

„Članak 71.a

1. Za potrebe ove Uredbe, sud koji je zajednički za više država članica (dalje u tekstu: „zajednički sud“) sud je države članice ako, u skladu sa sporazumom o njegovu uspostavljanju, ostvaruje nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima u smislu ove Uredbe.

2. Za potrebe ove Uredbe, svaki je od sljedećih sudova zajednički sud:

(a) Jedinstveni sud za patente uspostavljen na temelju Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente potpisanom 19. veljače 2013. (dalje u tekstu: „Jedinstveni sud za patente“);

(b) Sud Beneluksa uspostavljen na temelju Ugovora od 31. ožujka 1965. o uspostavi i statutu Suda Beneluksa (dalje u tekstu: „Ugovor iz Beneluksa“).

Članak 71.b

Nadležnost zajedničkog suda određuje se kako slijedi:

1. Zajednički je sud nadležan ako su, u skladu s ovom Uredbom, sudovi države članice ugovornice sporazuma kojim se uspostavlja zajednički sud nadležni za pitanja uređena tim sporazumom.
2. Ako tuženik nema domicil u državi članici, a ovom Uredbom nadležnost nije drukčije prenesena na drugi sud, odredbe Poglavlja II. primjenjuju se kao da tuženik ima domicil u državi članici. Članak 35. primjenjuje se čak i kada sudovi država nečlanica imaju stvarnu nadležnost.
3. Ako tuženik nema domicil u državi članici i ako na temelju ove Uredbe nijedan sud države članice nije nadležan, tuženik može biti tužen pred zajedničkim sudom ako:
 - a) se imovina koja pripada tuženiku nalazi u državi članici ugovornici sporazuma o uspostavljanju zajedničkog suda;
 - b) vrijednost imovine nije beznačajna u usporedbi s vrijednošću zahtjeva;
 - c) je spor u dovoljnoj mjeri povezan s bilo kojom državom članicom ugovornicom sporazuma o osnivanju zajedničkog suda.

Članak 71.c

1. Članci 29. do 32. primjenjuju se ako se postupci pokreću pred zajedničkim sudom i sudom države članice koja nije ugovorna stranka sporazuma o uspostavljanju tog zajedničkog suda.
2. Članci 29. do 32. primjenjuju se ako se tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 83. stavka 1. Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente postupci pokreću pred Jedinstvenim sudom za patente i sudom države članice ugovornice Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente.

Članak 71.d

U pogledu priznanja i izvršenja sudskih odluka ova se Uredba primjenjuje na priznanje i izvršenje:

- a) odluka koje donosi Jedinstveni sud za patente ili Sud Beneluksa koje se moraju priznati i izvršiti u državama članicama koje nisu ugovorne stranke Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente ili Ugovora o Sudu Beneluksa; i
- b) odluka koje donose sudovi država članica koje nisu ugovorne stranke Sporazuma o jedinstvenom sudu za patente ili Ugovora o Sudu Beneluksa koje se moraju priznati i izvršiti u državama članicama ugovornicama tih sporazuma.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 10. siječnja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*